

POSTANOWIENIE

Dnia 14 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie ze skargi wierzyciela [...] "B." Spółki z o.o. w T.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Okręgowego w W. z dnia 18 stycznia 2013 r., sygn. akt IV Cz [...],
wydanego w sprawie z wniosku wierzyciela [...] "B." Spółki z o.o w T.
przy uczestnictwie dłużnika D. Spółki z o.o. w W.
oraz pozostałych wierzycieli Gminy T., Banku [...] S.A. z siedzibą w K.
i M. M. Komornika Sądowego w W.
o egzekucję świadczenia pieniężnego z nieruchomości dłużnika,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 sierpnia 2014 r.,

skargę odrzuca.

UZASADNIENIE

Wierzycielka [...] B. sp. z o.o. złożyła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, tj. postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 18 stycznia 2013 r., którym w sprawie egzekucyjnej zostało oddalone jej zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w W. z dnia 23 stycznia 2012 sygn. akt I Co [...]. Sąd pierwszej instancji postanowieniem tym sporządził plan podziału sumy uzyskanej z egzekucji nieruchomości stanowiącej działkę ew. nr [...] i [...]01 o pow. 2,5218 ha położonej w T. przy ul. P. [...] i dokonał podziału sumy uzyskanej z egzekucji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest środkiem wyjątkowym. Zasadą jest, że prawomocność, tworzy nowy stan prawny pomiędzy stronami albo *erga omnes*, jak też sanuje wszelkie ewentualne naruszenia prawa, którymi orzeczenie jest dotknięte. Z tego względu jest środkiem wysoce sformalizowanym i wszystkie jej wymagania konstrukcyjne określone w art. 424⁵ § 1 k.p.c. należy interpretować ściśle.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego wyroku (merytorycznego postanowienia zapadłego w postępowaniu nieprocesowym) w zasadzie sądu drugiej instancji i wyjątkowo – w przypadku określonym w art. 424¹ § 2 k.p.c. – sądu pierwszej instancji, kończącego postępowanie w sprawie, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe (por. art. 424¹, art. 519², a także art. 1148¹ § 3, art. 1151¹ § 3 i art. 1215 § 3 k.p.c.)

Z treści skargi wynika, że skarżąca powódka przeoczyła zmianę art. 424¹ § 1 k.p.c. dokonaną ustawą z dnia 22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U. Nr 155, poz. 1037), która weszła w życie z dniem 25 września 2010 r. W aktualnym stanie prawnym od innych orzeczeń, a do tej kategorii przynależy zaskarżone postanowienie skarga nie przysługuje. Ustawa z dnia

22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 155, poz. 1037) nie zawiera przepisów przejściowych, to oznacza, że zmienione nią przepisy dotyczące skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia należy stosować zgodnie z ogólną zasadą prawa przejściowego, w myśl której nowe przepisy stosuje się od wejścia ich w życie także do zaskarżania orzeczeń wydanych wcześniej oraz do wszczętych już postępowań (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 sierpnia 2012 r., II CNP 37/12, LEX nr 1231474).

Z tych względów skarga podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).